

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 361/2017
19.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву „АА“ ДОО из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда Ш-27 У 5400/15 од 19.04.2017. године, уз учешће противне странке, Комисије за хартије од вредности Републике Србије, у предмету одобрења објављивања понуде за преузимање акција, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба тужиоца, „АА“ ДОО из ..., поднета против закључка Комисије за хартије од вредности Републике Србије број 4/0-32-3438/13-14 од 26.02.2015. године, којим је одбачен његов захтев, као понуђача, за објављивање понуде за преузимање акција циљног друштва „ББ“ АД из ..., јер није доставио допуну документације по закључку Комисије о отклањању неправилности од 04.12.2014. године.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац истиче да Управни суд погрешно примењује Закон о преузимању акционарских друштава и Правилник о садржини и форми понуда за преузимање акционарских друштава, јер тврди да је Комисија за хартије од вредности у праву. Указује на то, да се нигде ни на који начин не објашњава, нити документује, како је тужилац направио било коју неправилност. Истиче да је Управни суд погрешно применио закон, и то одредбу члана 85. став 1. тачка 1. подтачка 2. Закона о преузимању акционарских друштава. Указује на то, да је Комисија за хартије од вредности само изнела сумњу, а да чињенично стање, с обзиром на запрећену казну затвора, може у овом случају да утврди само суд, да би, у случају да трећа лица докажу непостојање одговорности или да се не докаже кривица, дошло до ситуације да је цела конструкција око наводне неправилности правно неоснована. Сматра да тужени није имао правни основ да наложи тужиоцу допуну документације, јер ни на један начин није доказао, како кривицу трећих лица у наводној манипулацији, тако ни било какву повезаност трећих лица са понуђачем. Предлаже да Врховни касациони суд побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбаци или одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је у управном поступку утврђено да је тужени, на основу овлашћења прописаног одредбом члана 13. став 8. Закона о преузимању акционарских друштава, утврдио неправилности у понуди за преузимање и захтеву за одобрење објављивања понуде за преузимање од 10.11.2014. године, због чега је закључком од 04.12.2014. године наложио тужиоцу да допуни наведену понуду за преузимање и захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање. Како тужилац у остављеном року није поступио по наведеном закључку, а ни у накнадном року од 30 дана по закључку од 06.01.2015. године, што тужбом није оспорио, правилно је оспореним закључком одбачен његов захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање акција применом одредаба члана 13. став 9. Закона и члана 13. став 3. Правилника.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности који су могли да буду од утицаја на законитост оспореног закључка, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног закључка, које у свему прихвата и овај суд.

Из изнетих разлога су неосновани наводи захтева о погрешној примени Закона о преузимању акционарских друштава и Правилника о садржини и форми понуде за преузимање акционарских друштава, као ни Закона о општем управном поступку, Закона о управним споровима и Закона о тржишту капитала.

Налазећи да остали наводи захтева не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, а посебно они који говоре о другачијем одлучивању Управног суда у истим или сличним ситуацијама, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 19.10.2017. године, Узп 361/2017

Записничар
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић